

statnou věcí, nýbrž součástí těla, součástí osoby lidské (§ 369 c. ř. s.). Donucovacího práva soudu proti straně neb osobě třetí, by poskytla svou vlastní krev, aby trpěla její odebrání ze svého těla za účelem jejího ohledání a zkoušky, nezná zákon. Vadí tomu právo na nedotknutelnost osoby, jež jest jen potud omezena, pokud to zákon připouští. Při tom jest lhostejno, zda odebrání části krve ke zkoušce potřebné jest opatřením nebezpečným a zásahem ohrožujícím zdraví lidské, čili nic. Že byl poručník dítěte povinen, jak dovolání tvrdí, dáti k zásahu tomu za účelem zjištění materiální pravdy svolení, nebo měl povinnost vyžádati si svolení soudu poručenského k odepření zásahu toho, nelze z ustanovení občanského zákona dovoditi a dovolání ani se nepokusilo na některé ustanovení zákona v tom směru poukázati. Tím jest však vyloučena možnost, by soud dal na žalobcovu žádost příkaz poručníku, by svolil ku zásahu takovému. Bude proto vyloučena možnost, by soud hodnotil na újmu dítěte okolnost, že poručník odepřel svolení k tomu, by dítěti krev ke zkoušení byla odebrána; není-li zde takové povinnosti po zákonu, není ani poručník bez porušení své povinnosti, pečovati o zdraví dítěte, oprávněn k takové zkoušce svoliti, zejména ne v tomto případě, kdy spor o otcovství na prospěch dítěte již pravoplatně byl rozsouzen.

Čís. 7132.

Vyrovnací řád.

Pod ustanovení § 12 (1) vyr. řádu nespadá případ, bylo-li exekucního zástavního práva nabyto v šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení na věcech, na nichž bylo již dříve zřízeno pro vymáhajícího věřitele smluvní zástavní právo podle notářského spisu, na základě něhož byla pak povolena exekuce. Lhostejno, že v příčině těchto předmětů byla svého času pravoplatně odložena exekuce podle § 11 vyr. řádu.

(Rozh. ze dne 9. června 1927, R I 127/27.)

Návrhu dlužníka, by byla zrušena exekuce na movitosti vzhledem ku zahájení vyrovnacího řízení, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. **Důvody:** Práva zástavního k předmětům sepsaným pod čís. pol. 1—10 zájemního protokolu ze dne 29. ledna 1926 nabyta vymáhající strana již podle notářského spisu ze dne 14. května 1925, a exekuce podle tohoto notářského spisu na tyto předměty vedená měla pouze za účel, toto smluvní právo zástavní zpeněžiti. Pro počítání 60denní lhůty podle § 12 (1) vyr. ř. před zahájením vyrovnacího řízení, k němuž došlo dne 24. února 1926, je tedy rozhodno pouze datum notářského spisu, které spadá daleko zpět před počátek oné lhůty, takže nemohlo zavedením vyrovnacího řízení smluvní právo zástavní zaniknouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Předpisem § 12 (1) vyrovn. ř. stanovena je pouze výjimka ze všeobecného pravidla § 11 vyrovn. ř., podle něhož práva na oddělené uspokojení jakož i práva na vyloučení věcí dlužníku nepatřících nejsou dotčena zahájením vyrovnacího řízení, a to výjimka toho způsobu, že oddělná práva, kterých bylo nově nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení uhražovací nebo zajišťovací exekucí (kromě oddělných práv nabytých pro veřejné dávky) zanikají zahájením řízení. To se tedy týká pouze nově nabytých práv oddělných. O takových nelze mluvit v tomto případě, v němž exekučního práva zástavního bylo nabyto na věcech, na kterých již dříve bylo zřízeno pro vymáhající věřitelku smluvní právo zástavní podle notářského spisu, podle něhož jako exekučního titulu byla povolena exekuce, o kterou jde. Tvrdí-li stěžovatelka v rozporu s doslovem notářského spisu, že vymáhající věřitelka na zabavených předmětech nenabyla smluvního práva zástavního, poněvadž jí předměty ty nebyly odevzdány, nelze toho dbáti, neboť jde o novoty, k nimž dovolací soud nemůže přihlížeti. Na tomto stavu nic nemění okolnost, že v příčině těchto předmětů byla exekuce podle § 11 vyrovn. ř. svého času pravoplatně odložena, poněvadž odložením exekuce nepozbyla vymáhající věřitelka svých nabytých práv.

Čís. 7133.

Povoliti exekuci na základě výroku rozhodčích (smluvčího soudu) podle § 46 honebního zákona pro Čechy jest příslušným okresní soud, v jehož obvodu jsou při započetí exekuce věci, na které se vede exekuce. Lhostejno, že smluvčí soud má sídlo v obvodu jiného okresního soudu.

(Rozh. ze dne 9. června 1927, R I 388/27.)

Vymáhající věřitelé navrhli u okresního soudu v P. povolení exekuce na základě nálezu smírčího soudu podle § 46 českého honebního zákona. Soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a odkázal věc na okresní soud v N. jako soud příslušný k povolení exekuce. D ů v o d y: Exekuční návrh na povolení mobilární exekuce opírá se o exekuční titul naznačený v § 1 čís. 16 ex. ř., totiž o nálezu smírčího soudu podle § 46 čes. honebního zákona. Podle § 4 čís. 6 ex. ř. jest příslušným povoliti mobilární exekuci na základě takového exekučního titulu exekuční soud v § 18 ex. ř. uvedený, totiž okresní soud, v jehož obvodě jsou při počátku výkonu exekuce věci, na které exekuce má býti vedena, nebo, nebylo-li by takových věcí, okresní soud, v jehož obvodu má býti vykonán první exekuční úkon. Tímto soudem jest v tomto případě okresní soud v N. Poněvadž tedy okresní soud v P. ku povolení navržené exekuce příslušným není a soudy příslušné k povolení exekuce jsou soudy výlučnými (§ 51 ex. ř.), takže prorogace